

Житие на свети преподобни Нектарий Битолски

Преподобни Нектарий се родил в гр. Битоля, Македония, от благочестиви родители българи и бил наречен в св. Кръщение Николай. Две чудеса в ранното му детство поразили детето и дали насока на по-нататъшния му живот:

1. На хармана майка му насън видяла Божията Майка, която я предупредила да се скрият с мъжа и децата от предстоящото турско нашествие. Като се събудила, майката веднага изпълнила поръчението, и по този начин семейството било запазено от унищожение.

2. Подир известно време родителите на Николай по взаимно съгласие се разделили „поради благочестие”. Бащата с двете момчета постъпил в близкия манастир „Св. Безсребреници”, където приел монашеско пострижение с името Пахомий. Веднъж, на празника на св. Безсребреници, се свършило виното, и Пахомий се отправил към извора да измие празния съд. Но последният се оказал препълнен до горе. Всички видели станалото чудо и прославили Бога.

Възмъжал, укрепнал вече телом и духом, Николай пожелал пълно безмълвие и се отправил за Атон. Там бил приет в карейската килия Ягари от монах Дионисий. Той го представил на своя старец, прозорливия Филотей, който при първа среща нарекъл по име както Николай, така и баща му Пахомий. Тук Николай бил постриган в монашество с името Нектарий. Под ръководството на тези двама опитни подвижници младият монах започнал борба против врага на човешкото спасение. Но изкусителят с особена упоритост искал да го отдели от тази благодатна дружина, като започнал да му внушава лоши мисли против двамата стащи. Като не успял с това изкушение, врагът отровил душата на другия послушник в същата килия. Той дотолкова намразил Нектарий, че откровено открил на старците своето намерение да убие или него или самия себе си. Уплашените старци убедили Нектарий да се отстрани от гнева на братата си и той постъпил при Прота на Света гора за послушник. Подир някое време умрял блаженият Филотей в дълбока старост. Тогава Дионисий отстранил от себе си оня послушник и приел отново Нектарий. Така те живели мирно, като се подвизавали и хранили от труда на ръцете си.

След смъртта на Дионисий преподобни Нектарий усетил подвига на поста и бдението. Телесните му сили се изтощавали, но духът му все повече се утвърждавал. Недоволен от неговия успех, изкусителят - по Божие допущение - го поразил с тежки телесни недъзи. Като понасял търпеливо новото изкушение, преподобният очистил докрай душата си и тихо се преставил в Господа на 5 декември 1500 г. След четири години учениците открили гроба му и намерили светите му мощи нетленни. Направили за тях ковчег, върху лицевата дъска на който изобразили лика на преподобни Нектарий. Ковчегът бил поставен в църквата на Ягарската килия за поклонение.

© *Жития на светиите*. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).